

**Deliciæ cupidinis thet är
älskogens loflige wällust,
widh den hederwärde br...**

Tolpo, Simon Johannis

1 Ic 1675 Corelius, Michael

National Library
of Sweden

8 4 38
3
DELICIAE CUPIDINIS

Efter de

Ulfkogens löstige wällust /

Widh den Hederwärde Bröllops-Gäst /

Da

Ehreborne och Wallårde

Dn. MICHAEL CORELIUS

Aboënsis,

Brudgummen:

Medh den

Ehreborne / Gudhfruchtige och Dygderycke Jungfru /

J. HELENA Johans Dotter Tälpo /

Bruden:

I then helge Trefaldigheens namn / effter Fädernes landsens
Christöflige bruk och Ceremonier, i förnämnt och be-
derligt soldz närwaro / i hoopfogades:

Hwilket skedde vchi den Lof. Stapelstaden Abo /
den 31. Augusti, Anno 1675.

Uf Broderkärligh Affection i hastigheet vchi Dijn framstälte

Uff

G. T.

Tryckt af PETRO HANSONIO, Acad. Typogr.

1675

Proverb. 5: v. 18. 19. Eph. 5: v. 26.

Gläd tigh tu Brudgum god vrhaff tin yngdoms lust/
Then luff och täcker är/ ja sötar' än som must;
J allan tijdh tigh lät aff hennes kärleek mäta;
När tu haer henne fär/ så älskar tu titt kött;
Det war än ingom surt som allom smaka sött.
Fördrifwa bort all särg/ wet hon/ och hiertat lätta.

Tit. 2. v. 4. 5.

En qwinna skal medh flit/ som Paulus mände lärä;
Besluta tigh om dögd; aff gambla lära rucht;
Husachtigh/ sidug/ from/ bevrnder huset smuckt.
Och achta sin man högt/ sampt älska barnen lära.

Kulle man fatta behag at läsa the gäbla Poëters
Wända sin hog der til at spöria märlige fabler/
Wore thet arbete wärde/bord' ähras och ach-
tas af allom.

Dygders ädle beröm fins i dane nyttige skrifter;
Lärdom/högt förstånd/konst/snällheet/wärldzliga witsheet/
Medh des rätta couleur så hafwa the noga beskrifwit;
Stättiones onda natur medh fastlige färgor asmälat/
Til at affkräma sin loos från odygdenes farlige sällskap/
Them som fattade lust at spökliken leswa medh jorden.
Tantali törst ey annat än klossare tunga betecknar/
Eäter och allom see hwadh bufsärg hierta betungar.
Bellerophontis älande förjagar därliga sähnsko;
Hoo som slogande wil then ewiga lysa bekomma/
Blir neder at försänckt vthi den ätwarande jämmar.
Herculis alla besvär/ stoort arbete/manlige dater/
Bland namnkunnige sällff bepröfslige stoora bedriffter;
Leda til hyppigt mod/ sampt fräcka bemannade hiertan;
Stättiones affrappt pack medh allone wissa på dören.
När läckögde Thetys aff Gudarnas hiertlige kärleek
Jcke betagen bleff; då tvingades henne på halsen
Peleus ädel aff ätt/ Eginæ foster och alster.
Och som Bröllopet hölj/ ther Gudarne jämppte Gudinnor
Kallade woro til gäst; vthslög den orolige Eris:
Hwilcken af haat optänd/ förtretet sökte belöna
Medh förtreet; vpsann bland sine förtretlige räncker

Detta förderfliga råd: afpläckade moget ett äple/
 Skref der opå medh hast / på sätte som följer / af ordom:
 Detta belomme hon som Sköneste Skapnaden äger,
 Frågades altså straxt hon wille för ypperste helsas.
 Aff sin tråfflige konst då önsföde blifwa berömdes /
 Pallas vthaff förstånd högt skattad och alware wysdom,
 Juno begärte beröm aff ståt och kongliga wälde;
 (Henne war gifwit i wäld medh marcken/himmeln' och hafwet)
 Venus trädde thår fram medh sina the frödasste tårnor /
 Påckade på sit prål / sin oförlöfliga sägning:
 Kallades här til sidst råtskieppande domaren Paris,
 Som den frödhige splyt medh snällheet skulle förtaga,
 Palladis höga bokfode som dyrckas i wärldenes ändar;
 Steora Junonis macht som widgas i öster och wäster;
 Kastade han assid; och wördade älsfogens ingiäld /
 Ut Venus äplet fick och wardt för wädniste pröfsat,
 För såan' önsfeligh dom betäckade Paridi Venus;
 Lagade så han togh Menelai maka til ächta
 Helenam den lüfwe Madam medh omensfligo orätt,
 Men hwadh fölgde der ä? si! frögess häffrige låga /
 Fändes här an som en eld / vpwäcktes gräslige bulder;
 För det lüflige roff måst sättas löfswet i fahra
 Hector och Aneas, Achilles, Ulysses och andra,
 Bättre försedde Venus Hippomeni wäldige kämpen/
 Den medh lyelliga list beparade sig Atalantam;
 Hwilken vthaff hans rosensfärgade Skapna betagen/
 Fattade lust til äplen och lät sigh winnas i läppet;

Frigga war och ether hoos som Jungfrunes hjerter bewelte;
 Gaff rådet til, henne medh äplen lasta befalte.
 Sj så såg balom rygg' all lärdom/ arbet och idna/
 Wisdom/ högt förstånd/ medh werdzliga flera bekymber;
 När som fröja begynner at öfwa ste lustiga bytwist;
 När Cupido betråpnader hörter och yrkar i huset.
 Då blir lust vthan ånd/ när twenne sig inbördes älska;
 När som tablet är ett/ när och gärningen åhroner lytar.
 Då skall frake Corynna behoga sin älskare Naso;
 Och Helena der hoos sin Paridis sinne belysta;
 Blifwa Caullus och önskar i ågn hoos Lesbia tåle.
 Samman å alt är det när alla sin' egna behålla/
 Stadnar i huset all hoff och stadighwarande sällheet.
 Til des ålderen oförmärckli sin ostadiga kynde
 Bringar å bahn/ i miugg; medh sluckdom halsena frändler;
 Döden han är ej långt/ fast ån åhren och tyden ej lyda;
 Döden hwådlsfwer om kull alt hwadh som lefwer och röres.
 Sidste war hampt och hus/ dgt kroppn' och Stålene lānder
 Blifwer i himmels högd blandlust och orwansfliga frögder.

PENTAS TESSERADECASTICA,

Hwar vthi the effterste Sex verser Lucas i Sonnet:

1.
När hafwet brusar hårdt/ och håfftrigh storm ypväcker/
 Hwad tienar skeppet båst? som iag menar en stormå/
 Den råtta kofan weth/ och nedslagne trösta kan.
 När som thet swarta moln/ then klara Sool betäcker/
 Så kommer mörcker fram/ som lust och frögd affstäcker.
 Then Staden illa går/ hon når och slätt försan/
 Hwars Öfwerheet är arg och härskar som Tyrann/ Han

Han sichter hwad ondt är/ och godan lagh beskæder.
Wänskapen för en gunst blir skattad' hoos the råfa.
Men som en dyrbar skatt/ the fattiga then achta.
Then siucke henne geer/ thet ädle namnnet helsa.
The wänner iagh en tror som i nöden afwika.
Han får den bästa roos som går medh sogh så lachta.
Den är berömmet wård som migh af nödh wil frälfa.

^{2.}
Når en oskyldigh blir ifrån sitt land förjaga/
Man kan wål giffa til/ hwad sorg hans hierta fräncker/
Når han sin förra lust/ och roligheet betäncker.
Men gifwes honom fritt til sit land igen draga/
Iagh förs wål säna thet skall honom mehr behaga
In som det skära Gull/ och annat hwad som bläncker/
Det sidst dyrckaren sijn nedh i förderfwet säncker;
Der honom möter wee och maktar troppen gnaga.
Thet äro föra ting som man en kan bortgömma:
Hostan/ vptänder Eld/ kärleek och swarwey sweda;
En hostan stillas kan fast man wil munnen täppa;
Kärleken är så starck hon kommer en til drömma.
Lukwål blir Elden warm/ hur' man wil henne reda:
Man nödgas i sin frögd och forge ord vthsläppa.

^{3.}
Når bandet dubblat görs/ thet fast och stadiget blifwer.
Ett hushåld blir vpbngdt når han och hon samtncker/
Når twänne haa ett sinn'/ hwardera gibr sin stncker.
Then kärleek är osann som träter/ slås och tiffwer.
Hon haår rätt elska lärdt som Mannen effter gifwer.
Dni dygden är der hoos som siäl och sinne sincker/
Så weet iagh en hwad kan påkomma som them trycker;
Dredo medh all splåt hon tn långt från sigh drifwer/
Wänskapen som är wiß kan skilde samman para/
Fast än the skulle boe i Öster och i Wåster.

Then

Then som ensamtmer är tucts som han en til wore/
Men när han täncker på sin sorg och allan fahra/
Wissertligh han äth sigh en dygdigh Waka fäster/
En gammal såsom yng/ the mindre lät som stoore.

4.

Twå Factlor bandz i hoop vthi the forna tider/
När Man och Qwinna skön i ächtastånd skull tråda/
Påmintes them der medh så detta stånd beklåda/
Han skulle henne bli trogen/ from och blöder;
Twå Factlor gör en Eld när man them samman gnijder.
Allt Mannen til behag skall hon i huset ståda;
Bestålla hwad som böör och amma barnen spåda.
Om sin berömdde dygd hon prys och lof vthsprijder.
En skatt/ en storen macht land och rike förswara;
Mehra stadfästes thet medh hoff och troгна wänner.
Han winner myckit godt som kostan Jungfru finner;
Hon weth gee måttligh vth/ hon weet och något spara;
Hon sågnar wäl en kånd/ ja och then hon en känner;
Hon sitter widsy sin Ræct/ härswar, nystar och spinner;

5.

Hwad göres här behof så mång Exempel leeta?
Man seer hwad thenne dagh of för wår ögon ställer;
En from och frater Man/ en dygdig Jungfru snäller;
Then enes dygde lof then andra til sigh reeta;
Här nåst the annat en än Man och Waka heeta.
Om them görs lifswet långt/ i sarning/ som hwad/gåller;
Ar thetta bägges tahl/ jagh är som du nogh säller;
Hwadh är då obekandt när the sin åtburd weeta?
Man önskar nu här til/ Gudh wille them förmebra/
Wälsigna huus och hem/ frid/ lust/ och endrächt vnna;
Them sånda til förswaar sin helga Englars Skara!
När the omsijder måst' all werldzlig frögd quittera;
O Herre Gudh förlån tin nåde at the kunna/
Tigh prysa vthan änd ibland tin Helgon klara.

En

En alfvarsam Gåta.

Wä thet kan wara sandt at aff en fader tår
 Tälff barn/ men icke mehr/ sice värta vsprung hafwa;
 Som läsa ey i book/ som aldrig lärde stafwa;
 Han älskar them dock högt/ the bli och honom när.
 Men si hwardehra haat Trettio eller flehr
 Luffstrucht och döctar god/ the sijn fäder fölla/
 Och som hwar ordna will/ sikh tee och undandölia;
 När the sikh ställa så/ godt nör honom skeer.
 The haa' olukan are fast än ale samma sahr;
 Den ene halfwe pare swarta färgan vshmähtar;
 Den återständne dehl klare lyser/ skijn och strålar;
 När thesse gå sin foos/ stända the andra qwar.
 Seen thesse vndanst/ ombyses theas rum;
 Och fast then Grynne dödh gör vppå them en ända;
 Så länge werlden står the aldrioh återwända.
 The teckna inkwäl nooh fast hwar och en är dumm;
 The löpa ganfka snäls och hafwa ingen foos.
 The swängia sikh medh hast/ fast the ey kunna danga.
 (The få ere wederlagh som städer offra skansa/
 Att the sikh skaffa mäst läkedom tröst och boos).
 Men thesse stüga vp och öfwer skansar gå.
 Them fattas ingen ting/ the haa hwadh the begära;
 The lägga i föracht all werdligh pracht och ähra/
 Den bäste theas strudh är hwite/ swart/ rödh och blå.
 Att taala mehr här om troor iagh ey wara äat;
 Hoo som förslagen är/ kan gåtan wäl vshgrunda;
 Eij allom weta giffs fast the thet högt ästunda.
 Jagh sluter nu här medh och böriar glädie läat.

